ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ

Τὸ πείραμα τοῦ Καρρέα

ΤΗΣ κ. ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ

Στοὺς πρόποδες τοῦ Ὑμηττοῦ, στὸν Ἅγιο Γιάννη τὸν Καρρέα σχηματίζεται σιγὰ - σιγά, ἕνας πρότυπος σύγχρονος οἰκισμός. Δύο πράγματα τραβοῦν τὴν προσοχή, πρῶτον ἡ αὐτοτέλεια τοῦ οἰκισμοῦ ἀπὸ ἀπόψεως ἀγορῶν, σχολείων, ψυχαγωγίας, κ.λ.π. καὶ δεύτερον τὰ ἐπιτεύγματα τῶν κατοίκων χάρις στὴν αὐτοδιοίκησί τους. Ἂν καὶ σὲ ἄλλες μεγαλουπόλεις ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ τῶν προαστίων ἀποτελεῖ τὸν κανόνα, ἐδῶ ἕνα τέτοιο ὁλοκληρωμένο σχέδιο εἶναι ἄγνωστο.

Τὸν πρότυπο αὐτὸν οἰκισμὸ τὸν χρωστοῦμε στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη μὲ τὴν συνεργασία τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας. Ἀνηγέρθη χάρις στὰ προγράμματα ἀποκαταστάσεως μιᾶς εἰδικῆς κατηγορίας προσφύγων, ἤτοι ἀτόμων ποὺ ἀναγκάστηκαν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν χώρα ὅπου γεννήθηκαν λόγῳ πολιτικῶν, θρησκευτικῶν ἢ φυλετικῶν διωγμῶν. Στὴν Ἑλλάδα εἴχαμε περίπου 20.000 ἄτομα ποὺ ἐμπίπτουν σὲ αὐτὴ τὴν κατηγορία καὶ δικαιοῦνται λόγῳ αὐτοῦ τῆς βοηθείας τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ γιὰ τοὺς Πρόσφυγας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἐξ αὐτῶν 6000 Ἕλαβαν βοήθεια καὶ μετανάστευσαν σὲ ἄλλες χώρες, 700 ἐπαναπατρίστηκαν κατόπιν αἰτήσεώς των, 4.500 περίπου ἀπεκατεστάθησαν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπολείπονται ἄλλοι 6000 ποὺ περιμένουν ἀκόμα τὴν σειρά τους. Περίπου τὸ ἥμισυ τῶν προσφύγων αὐτῶν εἶναι Ἕλληνικῆς καταγωγῆς ἀπὸ τὴν Ρωσία καὶ Ρουμανία. Οἱ ὑπόλοιποι εἶναι Ἀρμένιοι, Λευκορῶσοι, Ἀσσύριοι καὶ πολιτικοὶ φυγάδες ἀπὸ τὸ παραπέτασμα. Ἡ ἀποκατάστασις ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος γίνεται μὲ συνεργασία καὶ συνδρομὴ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας, ποὺ χρηματοδοτεῖ κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ ἔργο καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσι.

Ἤδη 1.200 ἄτομα, ξερριζωμένα ἀπὸ τὶς κατοικίες τους στὴ Ρωσία καὶ Ρουμανία ἔχουν βρῆ νέα στέγη στὸν οἰκισμὸ Λίντ - Καρρέα, 5 λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν. Μέχρι τέλους τοῦ χρόνου ἄλλοι 400 πρόσφυγες θὰ ἔχουν ἐγκατασταθῆ σὲ 4 νέες πολυκατοικίες ποὺ προστίθενται τώρα στὶς 12 παλαιότερες. Τὸ κάθε κτίριο, μὲ περίπου 30 κατοικίες ἑνὸς μέχρι 4 δωματίων, εἶναι τοποθετημένο κατὰ τέτοιον τρόπο ὥστε ὅλα μαζὶ νὰ σχηματίζουν μιὰ οἰκιστικὴ ἑνότητα. Εἶναι κτισμένα γύρω ἀπὸ μιὰ κεντρικὴ πλατεῖα, πάνω σὲ δρόμους ποὺ πρόκειται νὰ δενδροφυτευθοῦν. Οἱ δρόμοι αὐτοὶ ὁδηγοῦν ἀφ' ἑνὸς στὴν κεντρικὴ ἀρτηρία ποὺ ἑνώνει τὸν οἰκισμὸ μὲ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀφ' ἑτέρου στὸ Κοινοτικὸ Κέντρο καὶ τὴν Ἐκκλησία τους. Μαζὶ μὲ τὶς κατοικίες ἔχουν κτισθῆ τ' ἀπαραίτητα μαγαζιά. Αὐτὰ παραχωρήθηκαν σὲ διαφόρους πρόσφυγες κι' ἔτσι ἕνα μέρος τῶν κατοίκων βρῆκαν ἐργασία ἐντὸς τοῦ οἰκισμοῦ. Ὑποδηματοποιοί, μανάβηδες, κρεοπῶλαι, φαρμακοποιός, κομμωταὶ κ.λ.π. εἶναι ὅλοι παλαιοὶ πρόσφυγες. Τὸ ἔργο συμπληρώνεται ἀπὸ τὸ Κοινοτικὸ Κέντρο, ἀπαραίτητο συμπλήρωμα ὅλων τῶν συγχρόνων οἰκισμῶν στὶς πολιτισμένες χώρες. Δύο ὑπερμοντέρνα κτίρια, περιέχουν χῶρους γιὰ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσι, βιβλιοθήκη, ψηφιαγωγεῖο, γυμναστήριο, αἴθουσα συγκεντρώσεων ποὺ θὰ χρησιμοποιῆται γιὰ διαλέξεις, παραστάσεις, χορούς, κ.λ.π. Ἐνῷ οἱ κατοικίες ἔχουν ἀνεγερθῆ δαπάνες τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ γιὰ Πρόσφυγες τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸ Κέντρο εἶναι δωρεὰ τῆς Σουηδικῆς Ὀργανώσεως περιθάλψεως παιδιοῦ, Ράντα - Μπάρνερ. Κάθε χρόνο ἐπιβάλλεται στὴν Σουηδία γιὰ ἕνα μῆνα φορολογία μιᾶς δεκάρας σὲ κάθε ποτήρι μπύρας. (Καὶ φυσικὰ μόλις περάσῃ ὁ μῆνας ἡ φορολογία αὐτὴ αἴρεται !). Οἱ εἰσπράξεις χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἀνέγερσι κοινωφελῶν ἔργων σὲ ξένες χώρες ὅπου οἱ ἀνάγκες εἶναι μεγάλες. Στὴν περίπτωσι τοῦ Κέντρου στὸν Καρρέα, ὄχι μόνο χρηματοδότησαν τὴν ἀνέγερσι τοῦ κτιρίου, ἀλλὰ ἔστειλαν ἀκόμη ἀπὸ τὴν Σουηδία ὅλα τὰ ἔπιπλα καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα σκεύη γιὰ τὴν λειτουργία τοῦ Κέντρου. Δὲν παρέλειψαν οὔτε τὸ πιάνο ὅπου θὰ μποροῦν οἱ νέοι νὰ ἐξασκοῦνται οὔτε καὶ τὰ ὡραιότατα κρεβατάκια γιὰ κοῦκλες, καὶ τ' ἄλλα παιγνίδια γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ νηπιαγωγείου. Ὑπάρχουν δωμάτια γιὰ μαθήματα μαγειρικῆς, ὑφαντουργίας κ.λ.π.

Τὸ σύστημα τοποθετήσεως τῶν κατοικιῶν καθὼς καὶ ἡ ἀνέγερσις τοῦ Κοινοτικοῦ Κέντρου, ἐπενοήθησαν μὲ σκοπὸ τὴν ἀφομοίωσι τῶν κατοίκων στὸ νέον περιβάλλον τους. Αὐτὸ ἦταν τὸ πρωταρχικὸ μέλημα γιατὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἀνήκαν πλέον πουθενά. Ἂν καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ἡ πατρίδα τους, ἡ χώρα ποὺ γεννήθηκαν ἦταν πιὰ γι' αὐτοὺς χαμένη. Μαζὶ εἶχαν χάσει συγγενεῖς, φίλους, συνήθειες,- ἀπασχόλησι κ.τ.λ.

Ἐὰν τοὺς παρείχετο μόνο στέγη, χωρὶς νὰ τοὺς δοθῆ τὸ αἴσθημα ὅτι ἀνήκουν καὶ πάλι κάπου — σὲ μιὰ νέα κοινότητα ἀνθρώπων — θὰ παρέμεναν ἀπροσάρμοστοι καὶ δὲν θὰ ἀπέβαλαν τὴν νοοτροπία τοῦ πρόσφυγος, τὴν τόσο ἐπιβλαβῆ ὄχι μόνο γιὰ τὸ ἴδιο τὸ ἄτομο, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν νέα τους πατρίδα.

Στὸν Καρρέα τὸ πείραμα φαίνεται νὰ πετυχαίνῃ. Ἤδη οἱ κάτοικοι ἐσχημάτισαν μόνοι τους ἕνα Σύλλογο, στὸν ὁποῖον ἀνήκουν σχεδὸν ὅλοι οἱ ἀποκατασταθέντες πρόσφυγες. Ἡ συνεργασία τῶν μελῶν καὶ τὰ ἐπιτεύγματά τους εἶναι μιὰ ἀπόδειξις τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου. Ἂν καὶ ὁ οἰκισμὸς ὑπάγεται στὸν Δῆμο Βύρωνος, οἱ ἀποκατασταθέντες πρόσφυγες, ἀπεφάσισαν ὅτι δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ λύσουν τὰ διάφορα προβλήματα τοῦ νέου οἰκισμοῦ χωρὶς νὰ ἐργασθοῦν οἱ ἴδιοι. Ἡ προσπάθειά τους εἶναι ἕνα περίφημο παράδειγμα αὐτοδιοικήσεως, στὴν ὁποίαν συνέβαλε ἀσφαλῶς κατὰ πολὺ καὶ ἡ δημιουργικὴ δραστηριότης τοῦ Προέδρου κ. Κουνδούρη, νέου πρόσφυγος ἀφιχθέντος στὴν Ἑλλάδα μόλις πρὸ 10 ἐτῶν. Ἔλυσαν τὸ πρόβλημα τῆς συγκοινωνίας, τῶν ἀπορριμμάτων (μιὰ καὶ ὁ Δῆμος δὲν τοὺς ἐξυπηρετοῦσε παρὰ ἐδίδε μόνο ὑποσχέσεις, ἀνέλαβαν μόνοι τους τὴν περισυλλογή), ἐφρόντισαν γιὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσι, φωταγώγησι, ὀνομασία καὶ δενδροφύτευσι τῶν δρόμων. Ὠργάνωσαν ὁμάδες προσκόπων καὶ ὁδηγῶν ὅπου τώρα ἀνήκουν τὰ 80% τῶν νέων τοῦ οἰκισμοῦ. Φρόντισαν γιὰ τὴν ἀνέγερσι ἐκκλησίας, σχολείου, καὶ ἡρώου. Οἱ κάτοικοι ἐκεῖ ἐπέτυχαν νὰ καλυτερεύσουν τὸν συγοικισμό τους καὶ τὶς συνθῆκες ζωῆς των, διότι δὲν περίμεναν μοιρολατρικῶς ἀπὸ τὸ Κράτος νὰ τοὺς ἐπιλύσῃ τὰ προβλήματά τους. Βεβαίως, συνεργάζονται μὲ τὶς κρατικὲς καὶ δημοτικὲς ὑπηρεσίες, καθὼς καὶ μὲ ἰδιωτικὲς ὀργανώσεις, ἀλλὰ πετυχαίνουν περισσότερα ἀπὸ ἄλλους, διότι προβάλλουν τὰ αἰτήματά τους ἑνωμένοι καὶ δείχνουν ὅτι εἶναι ἕτοιμοι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ ἐργασθοῦν ὅταν τοὺς δοθῆ ἡ ἀναγκαία βοήθεια. Ζωντανὸ παράδειγμα αὐτῆς τῆς θελήσεως εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ δενδροφυτευθῆ ὁ οἰκισμός. Πιστώσεις μεγάλες δὲν ὑπῆρχαν γιὰ τὸν ἐξωραϊσμὸ τοῦ χώρου. Μόλις ποὺ θὰ ἔφθαναν γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν φυτῶν καὶ τὴν ἐκσκαφὴ τῶν τάφρων. Θὰ ἦταν ἀδύνατο ὅμως νὰ ἐκτελεσθῆ τὸ ἔργο, διότι δὲν ὑπῆρχαν χρήματα γιὰ τὴν φύτευσι καὶ συντήρησι. Ἡ λύσις ἐδόθη ἀπὸ τοὺς κατοίκους. «Δῶστε μας τὰ φυτῶρια, εἶπαν, κι' ἐμεῖς θ' ἀναλάβωμε νὰ τὰ φυτέψωμε». Σὲ λίγες ἑβδομάδες ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Καρρέα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς προσκόπους καὶ ὁδηγούς, θὰ ἐγοῦν νὰ φυτέψουν τὶς πρασιές τους. Κατόπιν οἱ ὁμάδες προσκόπων καὶ ὁδηγῶν θ' ἀναλάβουν τὴν συντήρησι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησι φίλου γεωπόνου. Διπλὸ καλό. Ὁ συνοικισμὸς θ' ἀποκτήσῃ πράσινο κι' οἱ νέοι θ' ἀποκτήσουν χρήσιμες γεωπονικὲς γνώσεις.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου δὲν ἦταν τυχαία. Εἶναι ἀποτέλεσμα ἐπιπόνου καὶ μακρᾶς παρακολουθήσεως ὅλων τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων κάθε πρόσφυγος, ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία ἀποκαταστάσεως προσφύγων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν χώρα μας ἐγινε προσπάθεια ν' ἀντιμετωπισθῆ τὸ προσφυγικὸ πρόβλημα ἀπὸ κοινωνικὴς ἀπόψεως. Ἐξετάζονται τὰ προβλήματα κάθε πρόσφυγος χωριστά. Ἀναλύονται καὶ βρίσκονται οἱ καλύτερες λύσεις. Ἐξειδικευμένοι κοινωνικοὶ λειτουργοὶ ἐπιλέγουν τοὺς πρόσφυγες πρὸς ἀποκατάστασιν. καὶ αὐτὴ γίνεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ποὺ παρουσιάζει ὁ καθένας. Ὅταν τελειώσῃ ἡ ἀποκατάστασις, ὁ πρόσφυξ δὲν ἔχει μόνο ἀποκτήσει στέγη καὶ ἐργασία ἀλλὰ κάτι πολὺ σπουδαιότερο, αὐτοπεποίθησι καὶ αὐτοσεβασμό. Γίνονται ἄτομα ἱκανὰ νὰ εἶναι ἐλεύθεροι πολῖται, ποὺ ἔχουν ὄχι μόνο ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὴν κοινωνία νὰ τοὺς βοηθήσῃ λόγῳ τῶν εἰδικῶν περιστάσεων στὶς ὁποῖες βρέθηκαν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐπίγνωσι τῶν καθηκόντων τους πρὸς τὴν κοινωνία. Γίνονται μὲ ἄλλα λόγια πολῖται στοιχεῖα γιὰ τὴν νέα πατρίδα τους. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι στὸ ἡρῶον τους ἔχουν χαράξει πάνω σὲ μάρμαρο τοῦτο τὸ στίχο τοῦ Κάλδου: «Ἂν ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ ἐλεύθερος νόμος, ὡς ἅγια χρήματα εἰλικρινῶς λατρεύονται, τότε καθὼ παράδεισος διδ' ἡ γῆ ρόδα».

Ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ὀφείλῃ χάρι στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ποὺ ἀπέδειξαν στὴν πράξι μὲ τέτοιο τρανὸ τρόπο τ' ἀγαθὰ τῆς συγχρόνου μεθόδου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς. Διότι ἂν αὐτὴ ἀπέδωσε σὲ μιὰ τόση δύσκολη περίπτωσι ὅπως τὴν ἀποκατάστασι ξερριζωμένων καὶ ψυχικὸς κατεστραμμένων ἀνθρώπων, πόσο μᾶλλον θ' ἀπέδιδε στὴν περίπτωσι τῶν ἄλλων δεινοπαθούντων πολιτῶν. Ἡ ὁρθὴ Κοινωνικὴ πολιτικὴ δὲν εἶναι πολυτέλεια, εἶναι Ἐθνικὴ ἀνάγκη.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ

Ἡ σταλινικὴ Ἀλβανία ἀποκλεισμένη ἀπὸ τὸ Παραπέτασμα ζῇ εἰς τὸν φόβον, τὰς στερήσεις καὶ τὴν τρομοκρατίαν

Ἐνῶ ἡ Κομμουνιστικὴ Κίνα τηρεῖ ἀμφίρροπον στάσιν ἔναντι τῆς μνήμης τοῦ Στάλιν, ἐνῶ ἡ Ρωσία καὶ οἱ δορυφόροι της ἔχουν γκρεμίσει τοὺς ἀνδριάντας καὶ σβήσει ἀπὸ παντοῦ τὸν λόγον του, ἡ Ἀλβανία εἶναι ἡ μόνη χώρα ὅπου τὸ γόητρον τοῦ ἐρυθροῦ δικτάτορος ἔχει παραμείνει ἀμείωτον. Ἡ ἀφοσίωσις αὐτὴ ποὺ ἔχει στοιχίσει εἰς τὴν Ἀλβανίαν τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦ Παραπετάσματος, κατέστησε ἄχρως δυσχερῆ τὴν ἐπισιτιστικὴν θέσιν τῆς χώρας. Ἡ στέρησις καὶ ὁ φόβος ἀπλώνουν τὴ σκιάν τους εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρον, ἐνῶ τὸ καθεστὼς λαμβάνει ἔκτακτα μέτρα ἀσφαλείας. Εἰς τὴν φωτογραφίαν: 1) Παιγνίδια στὶς βιτρίνες, πολυβόλα ἀπὸ τὸ δρόμους: Ἕνας ἀστρατιώτης κυττάζει μελαγχολικὰ μιὰ βιτρίνα παιδικῶν παιγνιδιῶν εἰς τὰ Τίρανα. 2) Παιδιὰ ποὺ θυμίζουν εἰκόνες τῆς Κατοχῆς: καὶ ὅμως, εἶναι Πιονίεροι, μέλη τῆς ἀλβανικῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας. 3) Τὸ ἄγαλμα (καὶ ἡ σκιά) τοῦ Στάλιν δεσπόζει τῆς κεντρικῆς πλατείας τῶν Τιράνων.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη «κατοικεῖται»

ΡΩΣΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΕΠΙΣΤΩΣΕ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΙΝ ΟΞΥΓΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ ΤΗΣ

ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΛΛΗ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ Η ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

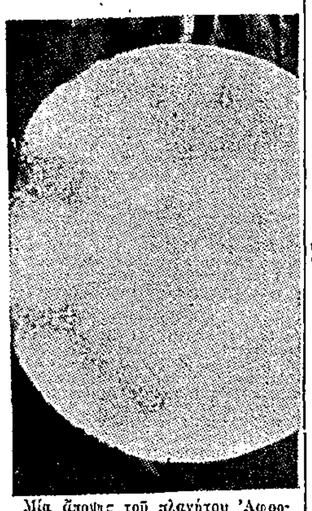

Μία ἄποψις τοῦ πλανήτου Ἀφροδίτη. Αἱ μελέται αἱ διεξαγόμεναι εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Πούλκοβο, εἰς τὴν Ρωσίαν, ἀποβλέπουν νὰ ἑρμηνεύσουν τὰς παρατηρουμένας «κηλίδας», ὡς σύμπυκνώσεις ἀερίων ἐν κινήσει.

ΡΩΜΗ, Ἀπρίλιος

Πάντοτε εἶναι ἰδιαιτέρως προσεκτικοὶ οἱ Σοβιετικοὶ ἐπιστήμονες εἰς τὴν συλλογὴν ἰχνῶν περὶ τῆς πιθανῆς ζωῆς εἰς τοὺς ἄλλους πλανήτες. Ἕνας ἀπὸ αὐτούς, ὁ Β. Προκόφιεφ, τοῦ ἀστεροσκοπείου τῆς Κριμαίας, ἀναγγέλλει ὅτι εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Ἀφροδίτης ἀποκαλύφθη μὲ τὴν φασματοσκοπικὴν ἀνάλυσιν τοῦ φωτὸς τοῦ ἐκπεμπομένου ἀπὸ τὸ ἄστρον ὀξυγόνον. Περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον πλανήτην ἡ Ἀφροδίτη μοιάζει μὲ τὴν Γῆν. Εὐκολώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον εἶναι εὐδιάκριτος χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν λάμψιν του. Εἶναι τὸ πρῶτον ἄστρον ποὺ φαίνεται κατὰ τὸ λυκόφως καὶ τὸ τελευταῖον ποὺ ἐξαφανίζεται μέσα εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Σχεδὸν ἔχει τὸ αὐτὸ βάρος, διάμετρον καὶ ὄγκον μὲ τὴν Γῆν καὶ ὅταν περνᾷ ἀπὸ τὸ πλησιέστερον σημεῖον πρὸς τὸν πλανήτην μας, ἀπέχει μόνον σαράντα ἑκατομμύρια χιλιόμετρα, δηλαδὴ εὑρίσκεται ἑκατὸ φορὰς μακρύτερα ἀπὸ τὴν Σελήνην. Καὶ ἀσφαλῶς μετὰ τὴν ἐξερεύνησιν τῆς Σελήνης θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ σειρὰ τῆς Ἀφροδίτης.

Δὲν γνωρίζομεν ποία εἶναι ἡ ἀπόκλισις τοῦ ἄξονός της ἀναφορικῶς μὲ τὴν τροχιάν της, οὔτε καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας της διότι περιβάλλεται πάντοτε ἀπὸ πυκνὴν ἀτμόσφαιραν νεφῶν. Τὴν χημικὴν σύνθεσιν αὐτοῦ τοῦ περιβλήματός της τὴν γνωρίζομε πολὺ ἀνεπαρκῶς. Τὸ μοναδικὸν ἀέριον ποὺ ἀνεκαλύφθη ἀφθόνως ἦταν μέχρι τινὸς τὸ διοξείδιον τοῦ ἀνθρακος. Ἐπεσημάνθη ἐπίσης ἄζωτον, ἐνῶ τὸ ὀξυγόνον ἐφαίνετο ἀποκλειόμενον. Τώρα ὅμως τὰ κοῖλα κάτοπτρα τῶν σοβιετικῶν ἐπιστημόνων τὸ ἀνεκάλυψαν.

Μὲ τοῦτο ὅμως ἐνισχύεται ἡ ἄποψις τῆς ὑπάρξεως ζωῆς εἰς αὐτὸν τὸν πλανήτην. Διότι ὅμοια στοιχεῖα, μὲ διαφορετικὴν ἀναλογίαν, ὑπάρχουν καὶ εἰς τὴν γηΐνην ἀτμόσφαιραν. Ἐν τούτοις ἕνας ἄλλος ἐπιστήμων ὑποστηρίζει ὅτι ἐξ ἀφορμῆς αὐτοῦ τοῦ περιβλήματος ὅτι, ἡ θερμοκρασία εἰς τὴν Ἀφροδίτην φθάνει εἰς τοὺς ἑκατὸ βαθμούς, ἀλλὰ εἰς αὐτὴν τὴν θερμοκρασίαν ὅπου βράζει τὸ νερὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ ζωή.

Κατὰ συνέπειαν οἱ πλανῆται ἢ πρέπει νὰ εἶναι ἀκατοίκητοι ἢ πρέπει νὰ κατοικοῦνται ἀπὸ ὄντα διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ γήϊνα. Ἀλλὰ ἡ ζωὴ εἶναι δυνατὴ μόνον μεταξὺ τοῦ μηδενὸς καὶ τῶν 50 βαθμῶν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ὄντα ποὺ ζοῦν καὶ κάτω τοῦ μηδενός, ὅπως ὑπάρχουν καὶ εἴδη ψυκτῶν ποὺ ζοῦν εἰς θερμὲς πηγὲς μὲ θερμοκρασίαν ἄνω τῶν 50 βαθμῶν. Ὡστόσο τὸ περιθώριον αὐτὸ εἶναι πολὺ μικρὸν συγκρινόμενον μὲ τὸ ἀπόλυτον μηδὲν τοῦ διαστρικοῦ διαστήματος καὶ τῶν δεκάδων ἑκατομμυρίων βαθμῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἀστέρων. Δεδομένου ὅμως ὅτι ὅλα τὰ οὐράνια σώματα ἔχουν μεγάλας θερμοκρασίας τὰ περισσότερά των δὲν θὰ πρέπει νὰ διαθέτουν ζωήν.

Φυσικὰ εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ μόνη ἐμπειρία ποὺ ἔχομε διὰ τὰς μορφὰς τῆς ζωῆς ποὺ ἠμποροῦν νὰ ὑπάρξουν μεταξὺ αὐτῶν τῶν περιθωρίων, εἶναι ὅτι πρωταγωνιστῆς των εἶναι τὸ νερό. Ἀλλὰ εἰς ἄλλα περιθώρια θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἄλλος ρευστὸς πρωταγωνιστὴς ἀντὶ τοῦ νεροῦ. Π. χ. ἡ ὑγρὴ ἀμμωνία ποὺ παραμένει εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν μεταξὺ τῶν ἑβδομήντα ὀκτὼ καὶ τῶν τριάντα τριῶν βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν. Ἐπίσης προσφέρεται εἰς κατὰ πολὺ εὐρυτέρας ἀντιδράσεις ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ καθιστᾷ δυνατὴν μίαν βιομηχανίαν, ὄχι ὀλιγώτερον περίπλοκον ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας. Οἱ κάτοικοι τοῦ Κρόνου καὶ τοῦ Διὸς π.χ. ἠμπορεῖ νὰ πίνουν ὑγρὰν ἀμμωνίαν καὶ νὰ ἀναπνέουν ὄζωτον.

Φυσικὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι σχεδὸν μυθιστορηματικαὶ βιοχημικαὶ ὑποθέσεις. Ἐν τούτοις εἶναι εὔλογον νὰ ἐπανεξετάσωμεν μίαν ἰδέαν διατυπωθεῖσαν ὑπὸ παλαιοτέρων ἐπιστημόνων: ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἀδιαχώριστος ἀπὸ τὴν ὕλην. Κάθε ἀντικείμενον, ἂν καὶ φαινομενικῶς ἄδρανές, εἰς τὴν πραγματικότητα, καὶ εἰς βαθμὸν ποικίλον, διαθέτει τὰς ἰδιότητας τῶν ζώντων ὄντων: σκέψιν καὶ αἴσθαντικότητα. Περιβαλλόμεθα ἀπὸ ἀντικείμενα ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ τὰ θεωρήσουμε ὡς ζῶντα. Ἀλλὰ τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ποὺ τὰ κατασκευάσαμε ἀπὸ τὴν ὕλην διὰ τὴν προσωπικήν μας χρῆσιν καθεαυτὰ ἀποτελοῦν ὀργανικὴν ὕλην: εἶναι ἄθροισμα σωματιδίων, ποὺ τὸ καθένα των ἀποτελεῖ καθωρισμένην καὶ φυσικὴν μονάδα. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κλίμακα (δι' αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν σωμάτων) θὰ πρέπει νὰ ὑποθέσωμε ὅτι ἐδρεύουν τὰ στοιχεῖα τῆς ζωῆς: εἰς τὰ μόρια δηλαδὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ φυσικὰ ἀθροίσματα τῶν μορίων, ὅπως εἶναι οἱ κρύσταλλοι ἢ τὰ κύτταρα.

Παρομοία ἀντίληψις φυσικὰ ἀκόμη δὲν εἶναι ἀποδεικτική. Εἶναι μᾶλλον φιλοσοφική. Ἀλλὰ ὡς ὑπόθεσις εἶναι πλεονεκτική: περιορίζει δηλαδὴ πολλὰς ἀμφιβολίας περὶ ἕνα διχογνωμούμενον θέμα: πῶς ἐδημιουργήθη ἡ ζωή. Ὡρισμένοι ὑποστηρίζουν ὅτι εἰς μίαν στιγμὴν τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου, τὰ ἄτομα ὡρισμένων στοιχείων ἡνώθησαν εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους ὠκεανοὺς καὶ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ τὰ μόρια ἐσχηματίσθησαν τὰ κύτταρα καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ φυτά, τὰ ζῶα καὶ οἱ ἄνθρωποι. Ἀλλὰ αὐταὶ αἱ ἱστορίαι τῶν νεκρῶν πραγμάτων, ποὺ εἰς ἕνα ὡρισμένον σημεῖον μεταμορφώνονται μόνα των εἰς ζωντανὰ ὄντα δὲν ἠμποροῦν νὰ μᾶς πείσουν.

Ἢ παραδεχόμεθα ὅτι ὁ Θεὸς ἐνεφύσησε ζωὴν εἰς τὴν ἄβραν ἄργιλλον ἢ θὰ πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι αὐτὰ τὰ νεκρὰ πράγματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα προῆλθε ἡ ζωή, δὲν ἦσαν εἰς τὴν πραγματικότητα νεκρά, ἀλλὰ διέθετον ζωὴν ἐν δυνάμει ἀνεκδήλωτον.

Μὲ τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν διευκολύνεται ἡ ἀποδοχὴ τῆς ὑποθέσεως τῆς ὑπάρξεως ζωῆς εἰς τοὺς ἄλλους πλανήτας, μολονότι ἠμπορεῖ νὰ εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν γηΐνην ἢ ξένη πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην νοητικὴν σύλληψίν της. Ταυτοχρόνως ὅμως ἀπαιτοῦμε καὶ μίαν ἄλλην ἰδέαν περὶ τοῦ θανάτου. Ὑπὸ ἀπόλυτον ἔννοιαν θάνατος δὲν ὑπάρχει: ἡ ὕλη ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχουμε δημιουργηθῆ, ὅπως καὶ κάθε ἄλλη ὑλικὴ οὐσία, διατηρεῖ πάντοτε τὴν ζωήν. Ἦταν ζωντανὴ πρὶν νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῶν τενόντων μας, τῶν μυῶνων μας, τῶν ὀστῶν μας. Καὶ ζωντανὴ θὰ εἶναι καὶ μετά.

Ἀλλὰ βλέπομε ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τῶν γραμμῶν τοῦ ὀξυγόνου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Ἀφροδίτης μᾶς ὡδήγησε ἀρκετὰ μακριά. Μία ἀπὸ τὰς συνεπείας τῶν μελλοντικῶν ἀστρονομικῶν κατακτήσεων θὰ εἶναι νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ὕλην τῶν ἄλλων κόσμων. Τότε θὰ μπορέσωμε νὰ βροῦμε τὴν ἀπάντησιν εἰς ὡρισμένα παλαιότατα ἐρωτήματα ποὺ μᾶς ἀφοροῦν προσωπικῶς: καὶ μεταξὺ αὐτῶν θὰ εἶναι καὶ τὸ ἐρώτημα: «Τί εἶναι ἡ ζωή;».

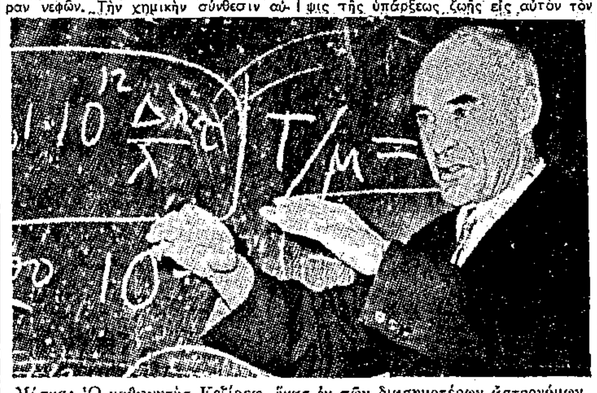

Μόσχα: Ὁ καθηγητὴς Κοζίρεφ, ἕνας ἐκ τῶν διασημοτέρων ἀστρονόμων τῆς Ρωσίας. Αὐτὸς ἐπέτυχε τὴν φασματοσκοπικὴν ἀνάλυσιν τοῦ φωτὸς τῆς Ἀφροδίτης. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ὁ Προκόφιεφ συνήγαγε τὴν παρουσίαν ὀξυγόνου εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Ἀφροδίτης.

Ἀδιάπτωτος ὁ ἀγὼν τῆς ἐπιστήμης κατὰ τῆς τυφλότητος